

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. LIII.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

Kantius kein Mensch könne seelig werden: Verum talia dicere non sufficit, sed probatione opus est. Multi profecto viri celeberrimi descensum Christi ad inferos in dubium vocarunt, quos hanc ob causam non statim graviter peccasse dicendum est, sed potius eum D. Luthero statuendum: Wenn ich von der Niederafahrt Christi zur Höllen so viel weiß / dass Christus der Höllen Gewalt zerstöret / und dem Teuffel alle seine Macht genommen habe / so habe ich den rechten Kern und Verstand der Höllenfahrt Christi und soll nicht weiter fragen noch klügeln / wie es zugegangen oder möglich sey. Tom. VII. Jenensi Germ. f. 77.

LIII. Alterum autem Dictum quod attinet, habetur illud 1. Petr. iv, 6. Nam idcirco mortuis quoque evangelizatum fuit, ut judicarentur, secundum homines in carne, viverent autem secundum Deum in spiritu, omnium autem finis imminet. Sensus hoc reddit: sicut tempore diluvii, cum Christus CXX. annis Spiritu suo per Noam impiis evangelizasset, & resipiscientiam eorum frustra expectasset, tandem diluvium mundo immisit, & finem impietati eorum imposuit: Ita nunc etiam finis totius orbis instat, ut incendio pereat, sicut tum temporis diluvio perierit. Evangelizatum autem fuit tempore Noachi illis qui jam mortui sunt, ut damnarentur quidem secundum homines, seu in carne, id est, carnales illas cupiditates abicerent, & propter illas abjectas hominum opprobria ferrent, & interim secundum Deum, seu spiritu, i. e. juxta Dei voluntatem, secundum internum hominem ac Dei spiritum viverent. Hoc modo sensus cum praecedentibus optime congruit, ut patet, si conferatur v. 4. Solet denique & pro remissione

sione peccatorum post mortem etiam afferri illud Christi Matth. XII. 32. Non remittetur peccatum in Spiritum S. neque in hoc neque in futuro seculo; Sed æque infelicitate hæc probatio succedit, atque illa, per quam furnum suum purgatorium loco adducto superstruere co[n]natur Pontificii. Quippe verba hæc peccatum in Spiritum Sanctum ita exaggerant, ut, si fieri possit, quædam etiam peccati remissio in futuro seculo, eandem tamen peccato in Spiritum S. ibi concedi posse negent, prout jamdudum optimi nostratium Exegetarum contrâ Pontificios evicerunt.

LIV. Apparet ita, quod nec illud effugium universalitatem futuræ resurrectionis in adventu Christi possit infringere: Sed neque hoc prætereundum est, quod pro resurrectione mortuorum particulari ex Dan. XII. 2 in Deductione Germanicâ urget D. Animadvertisens. Multi, scilicet, ex dormientibus resurgent. Responsum est jam ante; Multos etiam poni pro omnibus, id quod ipse agnoscit §. 17. Deduct. sed urget, h.l. id fieri non posse propter præfixum Mem, imo contradictionem implicare. Omnes ex dormientibus resurgent, cum τοις Ex particularitatem aliquam jam involvat. Respondeo breviter, positum esse hoc præfixum Mem ex Idiotismo Hebraico: Quippe solent illi, loco substantivi cum Adiectivo, haud raro adhibere duo substantiva per præfixum aliquod (potissimum per Mem, Lamedh, vel. Beth) connexa, ut adeo hic Rabbim mijjeschene non significet: Multi ex dormientibus, sed Multi dormientes. Exempla similia hujus constructionis haud desunt: Ita in Ps. LXXX. 14. habetur: Chasir mijjaar Sus à sylva, id est sus sylvestris five aper. Et Prov. VII. 19. extat Derech merachok: Via à longinquo, id est via longinquæ. Item Ps. XVI. 4. Non libabo sacrificia illorum a sangvine,

G

id